

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 19P/77/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513209911
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Macášková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2513209911.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Danou Macáškovou, vo veci starostlivosti o maloletého: D. K., L.. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom - Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Piešťany, dieťa rodičov: otca - J.. W. K., L.. XX.X.XXXX, J. E. XXXX/XB, Y., a matky - C. K., L.. XX.XX.XXXX, J. L. XXXX/XX, Y., o zníženie výživného takto

rozhodol:

Návrh sa z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Otec sa svojim návrhom doručeným súdu dňa 5.9.2013 domáhal zníženia vyživovacej povinnosti voči maloletému D. zo sumy 90,- eur na 40,- eur mesačne s účinnosťou od 31.8.2012.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to Pracovnou zmluvou zo dňa 1.4.2013; zárobkami rodičov; oboznámení sa so spisom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 9P/22/2011, s rozsudkom Okresného súdu Piešťany č. k. 12P/178/2012-59 zo dňa 28.2.2013 a rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24CoP/57/2013-73 zo dňa 26.6.2013 a zistil nasledovný skutkový stav:

Otec uviedol, že žiada znížiť vyživovaciu povinnosť voči maloletému D. s účinnosťou od podania návrhu na sumu 40,-eur mesačne z toho dôvodu, že pracovný pomer v spoločnosti Stofingstav, s.r.o., kde robil v čase poslednej úpravy výživného v roku 2012 bol ukončený k 31.8.2012 výpoveďou zo strany zamestnávateľa z dôvodu zrušenia pracovného miesta, iná práca mu ponúknutá nebola, jeho priemerný čistý mesačný zárobok v čase ukončenia bol 550,-eur. Od 1.9.2012 bol evidovaný ako nezamestnaný na úrade práce v Hlohovci, poberal dávky v hmotnej núdzi vo výške 62,50 eur mesačne, evidovaný ako nezamestnaný bol až do 1.4.2013 kedy sa zamestnal u terajšieho zamestnávateľa, v súčasnosti je jeho čistý mesačný zárobok 298,-eur, okrem tohto príjmu iný príjem nemá. Má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej dcére B., nar. XX.XX.XXXX, ktorá žije s matkou, súdom neboli k nej upravené práva a povinnosti, výživné matke neplatí, nakoľko to od neho nepožaduje. Plnoletý syn K. ešte stále študuje, na neho platí výživné, je mu určené vo výške 149,37 eur, v súčasnosti si túto vyživovaciu povinnosť plní vo výške 50,- eur až 70,-eur mesačne ako mu to dovoľuje finančná situácia. Býva v rodinnom dome, ktorý patrí jeho priateľke v Pastuchove, na domácnosť jej neprispieva. So sebou má len bežné výdavky. Vyživovaciu povinnosť voči synovi D. si riadne plní, nemá dlh na výživnom.

Na otázku súdu, aký bol dôvod skončenia pracovného pomeru u predchádzajúceho zamestnávateľa spoločnosti Koratex? Otec uviedol: „Tento zamestnávateľ mi dal výpoveď z dôvodu zrušenia prevádzok

resp. navrhol mi skončenie pracovného pomeru dohodou z dôvodu, že sa rušia prevádzky, ja som s týmto súhlasil, nemal som inú možnosť. Mám ukončený prvý stupeň vysokoškolského štúdia na Pedagogickej fakulte Trnavskej univerzity.“

Ďalej otec uviedol, že v poslednom rozhodnutí súdu nebol zohľadnený jeho terajší zamestnávateľ spoločnosť Maynet, s.r.o., skutočne nemá z čoho platiť také výživné ako mu bolo určené.

Matka uviedla, že nesúhlasí s predmetným návrhom, všetky tieto skutočnosti, ktoré uvádza otec boli už zohľadnené v rozhodnutí Okresného súdu Piešťany v konaní 12P/178/2012 zo dňa 28.2.2013 kde sa súd zaoberal všetkými týmito skutočnosťami, ktoré tvrdí otec, odvolal sa proti rozhodnutiu, Krajský súd v Trnave rozhodnutie potvrdil. Podľa jej názoru u otca nedošlo k žiadnej zmene pomerov, bola braná do úvahy i skutočnosť, že má ďalšie vyživovacie povinnosti. Naopak od poslednej úpravy výživného došlo k zmene u maloletého D., ktorý od septembra 2013 začal navštevovať Gymnázium v Hlohovci, v súčasnosti navštevuje 1. ročník. Zo školy chodia na exkurzie, s čím sú spojené výdavky asi 20,- eur za každú exkurziu, boli už na 4 exkurziách od začiatku školského roka, potom sú to výdavky v súvislosti s poplatkom do triedneho fondu 25,-eur na celý školský rok. Začal aktívnejšie navštevovať záujmový krúžok floorball s čím sú spojené výdavky s tréningami, súťažami, oblečením, na tréningy ročne za 10 mesiacov je to 200,-eur (prenájom haly), výstroj 200,-eur ročne, turnaje 100,- eur ročne (za prenájom haly, doprava). V ostatnom sú s maloletým len bežné výdavky. Vyživovaciu povinnosť si otec riadne plní. Má ešte vyživovaciu povinnosť k synovi K., ktorý býva s ňou, študuje 3. ročník STU v Bratislave.

Ďalej matka uviedla, že je zamestnaná v spoločnosti Saneca, a.s. Hlohovec, kde jej priemerný mesačný zárobok je 1.024,-eur, iný príjem nemá. Bývajú v 3-izbovom byte, výdavky v súvislosti s bývaním sú spolu mesačne 193,-eur.

Kolízna opatrovníčka uviedla, že rozhodnutie ponecháva na úvahe súdu s tým, aby súd zohľadnil aký je kontakt dieťaťa s otcom, aké sú výdavky na maloletého a jeho potreby. Poukazuje na skutočnosť, že vo veci bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Piešťany 12P/178/2012 zo dňa 28.2.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 26.6.2013, kedy konanie prebiehalo o návrhu otca o zníženie výživného, tento návrh bol zamietnutý, v tom čase už existovali skutočnosti, ktoré tvrdil otec na dnešnom pojednávaní. V tom čase už bol zamestnaný u terajšieho zamestnávateľa, takže všetky tieto skutočnosti i čo sa týka predchádzajúceho zamestnania a ukončenia pracovného pomeru boli zohľadnené.

Z rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 9P/22/2011-76 zo dňa 2.5.2012 v spojení s uznesením č.k. 9P/22/2011-87 zo dňa 7.6.2012 súd zistil, že vyživovacia povinnosť otca voči maloletému D. bola znížená zo sumy 109,54 eur na sumu 90,- eur mesačne s účinnosťou od 18.4.2011. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd vychádzal zo skutočnosti, že príjem matky sa od poslednej úpravy výživného (rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 4P/132/2008-166 zo dňa 24.5.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 24CoP/60/2010-183 zo dňa 25.8.2010) znížil na sumu 722,- eur mesačne, matka mala v čase rozhodnutia vyživovaciu povinnosť ešte k synovi K., ktorý bol poslucháčom 2. ročníka vysokej školy. U otca bolo zistené, že v čase posledného určenia výživného v roku 2010 bol jeho priemerný čistý mesačný príjem 1.036,80 eur u zamestnávateľa KORATEX, u ktorého otec skončil pracovný pomer dohodou v novembri 2010. Následne bol otec evidovaný ako uchádzač o zamestnanie od 7.12.2010, dňom 1.6.2011 uzatvoril pracovný pomer so zamestnávateľom R-STAV Hlohovec, s.r.o. (neskôr od 1.12.2011 STOFINGSTAV, s.r.o.) s dohodnutou mzdou vo výške 700,- eur v hrubom, kde pracoval až do 31.8.2012, kedy bol tento pracovný pomer skončený dohodou. Od 1.9.2012 bol otec nezamestnaný. Súd neprihliadal na zníženie príjmu otca keďže k tejto zmene pomerov znížením príjmu došlo na základe dobrovoľného rozhodnutia otca, ktoré súd posúdil ako vzdanie sa bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania a zárobku, keď zo správy zamestnávateľa KORATEX, s.r.o. nemal súd za preukázané tvrdenie otca, že ku skončeniu pracovného pomeru došlo z jeho strany nedobrovoľne, jeho priemerný čistý mesačný príjem v čase ukončenia pracovného pomeru u zamestnávateľa KORATEX bol 1.128,14 eur, z ktorého súd vychádzal. Otec mal v čase rozhodnutia súdu ešte vyživovaciu povinnosť k synovi K. vo výške 149,37 eur. Súd za podstatnú zmenu pomerov na základe ktorej znížil výživné voči maloletému D. považoval zvýšenie počtu vyživovacích povinností otca narodením dcéry B. dňa XX.XX.XXXX.

Na základe odvolania matky Krajský súd v Trnave rozsudkom č.k. 24CoP/82/2012-102 zo dňa 13.11.2012 rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením potvrdil. Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že skončenie pracovného pomeru - naviac dohodou nemalo žiaden vplyv na rozhodnutie o výške výživného, keďže na základe vykonaného dokazovania bolo potrebné vychádzať z predchádzajúceho priemerného čistého mesačného príjmu otca 1.128,14 eur, na čom nič nezmenilo ani následné opakované ukončenie pracovného pomeru.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27.11.2012.

Z rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 12P/178/2012-59 zo dňa 28.2.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24CoP/57/2013-73 zo dňa 26.6.2013 súd zistil, že predmetom konania bol návrh otca na zníženie výživného voči maloletému D. zo sumy 90,- eur mesačne na sumu 30,- eur mesačne s odôvodnením, že od 31.8.2012 je nezamestnaný a pribudla mu vyživovacia povinnosť k dcére B., nar. XX.XX.XXXX. Prvostupňový súd návrh zamietol ako nedôvodný s odôvodnením, že nedošlo k zmene pomerov odôvodňujúcej zníženie výživného, keď posledný pracovný pomer v spoločnosti Stofingstav, s.r.o. bol ukončený dohodou dňa 31.8.2012, vyživovaciu povinnosť k dcére B. mal otec už v čase posledného rozhodnutia o výživnom v konaní vedenom pod sp.zn. 9P/22/2011. V poslednom zamestnaní (Stofingstav, s.r.o.) otec dosahoval príjem 584,48 eur. V odôvodnení rozhodnutia súd konštatuje, že skončenie pracovného pomeru v spoločnosti Stofingstav, s.r.o. dohodou nemá žiadny vplyv na rozhodnutie o výške výživného, čo vo svojom rozhodnutí už konštatoval krajský súd v rámci odvolania proti rozhodnutiu v konaní vedenom pod sp.zn. 9P/22/2011.

Na základe odvolania otca Krajský súd v Trnave rozsudkom č.k. 24CoP/57/2013-73 zo dňa 26.6.2013 napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil a v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že v konaní nebola preukázaná žiadna zmena pomerov od predchádzajúceho rozhodnutia Okresného súdu Piešťany sp.zn. 9P/22/2011 zo dňa 2.5.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 24CoP/82/2012-102 zo dňa 13.11.2012. Otec sa domáhal zníženia výživného z tých istých dôvodov ako v predchádzajúcom konaní, v ktorom súd znížil vyživovaciu povinnosť otca zo sumy 109,54 eur na 90,- eur mesačne. Súd konštatoval, že otec v predmetnom návrhu opakoval totožné skutočnosti, ktoré boli zohľadnené v predchádzajúcom konaní o zníženie výživného. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.7.2013.

Z pracovnej zmluvy zo dňa 1.4.2013 uzavretej medzi zamestnávateľom - Maynet, s.r.o., Trnava a otcom ako zamestnancom súd zistil, že otec sa zamestnal ako projektový manager s nástupom do zamestnania dňa 1.4.2013 na dobu neurčitú s dohodnutou mzdou 337,70 eur mesačne brutto.

Zo mzdového listu otca vystaveného spoločnosťou Maynet, s.r.o. súd zistil, že priemerná čistá mesačná mzda otca za obdobie apríl 2013 až december 2013 bola 292,54 eur.

Z potvrdenia zamestnávateľa matky - Saneca Pharmaceuticals, a.s., Hlohovec súd zistil, že priemerná čistá mesačná mzda matky za obdobie júl 2013 až december 2013 bola 1.047,47 eur.

Podľa § 62 ods. 2,3 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. (ods. 2). Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.(ods.3).

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh je nedôvodný.

Naposledy bola určená vyživovacia povinnosť otca voči maloletému D. rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 2.5.2012 v spojení rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 13.11.2012 (konanie vedené pod sp.zn. 9P/22/2011), kedy bola znížená vyživovacia povinnosť otca voči maloletému D. na sumu 90,- eur mesačne, keď súd za podstatnú zmenu pomerov považoval skutočnosť, že otcovi pribudla vyživovacia povinnosť k maloletej dcére B. narodenej XX.XX.XXXX. V tom čase bol otec zamestnaný v spoločnosti Stofingstav až do 31.8.2012, kedy bol tento pracovný pomer ukončený výpoveďou zo strany zamestnávateľa z dôvodu zrušenia pracovného miesta, následne bol otec od 1.9.2012 evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a od 1.4.2013 pracuje u terajšieho zamestnávateľa - Maynet, s.r.o., Trnava s priemerným čistým mesačným príjmom 292,54 eur. Súd pri rozhodovaní o znížení výživného v roku 2012 neprihliadal na zníženie príjmu otca, ktorý dosahoval v spoločnosti Stofingstav, s.r.o., keďže k tejto zmene pomerov znížením príjmu došlo na základe dobrovoľného rozhodnutia otca, ktoré súd posúdil ako vzdanie sa bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania a zárobku, keď zo správy zamestnávateľa KORATEX, s.r.o. nemal súd za preukázané tvrdenie otca, že ku skončeniu pracovného pomeru došlo z jeho strany nedobrovoľne, preto súd vychádzal z príjmu otca, ktorý dosahoval v čase ukončenia pracovného pomeru v spoločnosti KORATEX, s.r.o. v novembri 2010 vo výške 1.128,14 eur.

Z citovaného ustanovenia § 78 ods.1 veta prvá Zákona o rodine vyplýva, že pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia ako aj v čase nového rozhodnutia. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je iba závažnejšia zmena pomerov, ktorou sa rozumie výrazná zmena tých okolností, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom.

V danej veci otec svoj návrh o zníženie výživného odôvodnil tým, že pracovný pomer v spoločnosti Stofingstav, s.r.o., kde robil v čase poslednej úpravy výživného v roku 2012 bol ukončený k 31.8.2012 výpoveďou zo strany zamestnávateľa z dôvodu zrušenia pracovného miesta, iná práca mu ponúknutá nebola, jeho priemerný čistý mesačný zárobok v čase ukončenia bol 550,-eur, u terajšieho zamestnávateľa je jeho čistý mesačný zárobok 298,-eur, okrem tohto príjmu iný príjem nemá. Má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej dcére B..

Z uvedeného vyplýva, že otec predmetný návrh o zníženie výživného odôvodnil rovnakými skutočnosťami ako v konaní vedenom na Okresnom súde Piešťany pod sp.zn. 9P/22/2011 a v konaní vedenom pod sp.zn.12P/178/2012, keď uvedené skutočnosti a to zníženie príjmu z dôvodu zmeny zamestnávateľa (spoločnosť Stofingstav, s.r.o.) a následné ukončenie pracovného pomeru u uvedeného zamestnávateľa v auguste 2012 ako i ďalšia vyživovacia povinnosť voči maloletej B., existovali už v tom čase, prvostupňový i odvolací súd sa týmto zaoberal a dospeli k záveru, že otec sa vzdal výhodnejšieho zamestnania v spoločnosti KORATEX, súdy konštatovali, že zníženie príjmu, resp. následné skončenie pracovného pomeru v spoločnosti Stofingstav, s.r.o. nemá preto žiadny vplyv na rozhodnutie o výške výživného.

Otec v predmetnom konaní poukazoval na skutočnosť, že súdy nezohľadnili jeho príjem u terajšieho zamestnávateľa, k čomu súd uvádza, že vzhľadom na to, že otec sa v minulosti vzdal výhodnejšieho zamestnania, takáto zmena - zmena zamestnávateľa s nižším príjmom nemá žiadny vplyv na určenú výšku výživného, uvedené nemožno považovať za zmenu pomerov odôvodňujúcu zníženie výživného, nakoľko do tejto situácie sa otec dostal vlastným zavinením, keď sa v minulosti vzdal výhodnejšieho zamestnania (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

Vzhľadom na uvedené súd návrh zamietol, keď posudzovanie tých istých skutočností, ktoré už boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia by bolo tzv. neprípustnou reparáciou právoplatného rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 146 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keď predmetné konanie je konaním, ktoré možno začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti:

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.